בסוד שיח
Le Ake

שקיפות, מר זינגר, שקיפות

ישראל זינגר הוא יו"ר הקונגרס היהודי העולמי והוא גם יו"ר "יוזמת השבריות". אותו גוף ומבצע את כספם את רכושם של קורבנות השואה מכל אלה שנולדו או העלישום או ביקשו להסתירם.

שמחתו של ישראל זינגר גדולה בעניין זה וייזכר תמיד לשבח.

ישראל זינגר מכהן ומכהן מזה והוא בעל השפעה גדולה על גופים שונים ומשפיעים שונות, ועידות וקונילות, כולל הבחירות, שיש להם עניין להבות מכספים שכבר נגנבו וייבוי מפרעות, חברות הבנקים, שמחזיק בכספם וכרכושם של יהודים שונספרו בשואה. מדובר בסכומים עצומים, גר קבים בסכום של 3 מיליארד דולר – שהי הרכוש והכסף שכבר הושב ושיושבו. "יוזמת השבריות" שולטת כיום על רכוש יהודי רב בעיקר במזרח־אירופה. היא מרכזת פחה מאמץ להשיב לעם היהודי את אוצרות האמנות שנשדדו ממנו. מקורותיה ומבנדרים.

ב"יוזמת השבריות" 52 עובדות ואחת מאריסים 26 גר פים יהודיים. בקרבם של הגופים האלה במקסום מהם, אבל כראי היה לדעת, מבחינת הסדר חשב והדיבם והביבודי מהי התקיימו לאורונה בחירות בתוקף מהגופים ולכן אחת מי הם מייצגים באמת. עובדיהן ממלוהים הראי יעידים יש של מי שנים והכוחות לאשר את הלגיטימציה של כל 26 הגופים והעבדים ב"יוזמת השבריות", ויש בידו גם איך הכל תוקי מהדיבם הדמוקרטי בקונגרס היהודי העולמי. ומיד ייאמר שאין במהנתנו לעמוק בנושא זה, משום שכבל הנראה הוא שאין בכוחנתנו לעמוק בנושא זה, משום שכבל הנראה הוא בכמות מדהים מהבקורת בשבוע שעבר בהשתתפותה של אישיות ציבוריות־כלכלית ומתי־מעלה, ונוביל בפיהו של דבר לפיעבודה של כל המוביה הנ"ל.

ובעייה וקשה שלא מעט אנשים מדברים עליה, בעיקר ניצולי שואה שעיניין חיים עמנו, היא שאלת השקיפות. אין ספק כלל בדבר יושים של כל המעורבים בהשבת כספם של קורבנות השואה. אבל, כאשר מדובר בכספי גדול ובכספי של אותו חלק בעם היהודי שנשמד הי"ד, ואין לו פה ודובר מה ואין יעשו בכספי ורכושו – ושבוה מאוד מאוד השקיפות ושידיה כל מעשה גלוי וידוע לעיני־כל־ישראל. לאמתי כמה כסף נגבה עד כה והשבו מה נעשה כדי לשמור על שויו ופרוטה. למי משלקן הכסף הזה לפי איזה קריטריון ניתן מי המוזלים והאם לגיטולי. השואה עצמם ישנה נציגות ואמיתה בעשים זה מי הם מקבלי המשכוחות וגודלן פרטים כמוניים וביו"כ.

מספרים שקוראים ב"חבר העמים" מבקשות להיות מפי רבות "יוזמת ב"שיח" הבספי עם "יוזמת הקבריות" ולא באמצעות מתווכים, וישנן תלונות שכשדרי הסוכנות היהודית, שהיא השלוחה הישראלית של "יוזמת הבריות", שבדים לאט מדי בכל הקשור לשיפול מבריות קטנות של ניצולי שואה (שיניים, משקפיים וכיו"ב). אנב, מעניין לכך ניין באותו העניין – ניצול שואה קבל בפני, שעד היום עוד לא פודסמה הדשמה השלימה של אותם יהודים שנפטרו בשואה והיו לקוחות הבנק שלימים היה לבנק לאמי ליקוֹ ראל.

ישראל זינגר אחד מידו כוח רב ומשבע הדברים בשנוד מי בגופים השלטים על כסף רב, ביבוי – נדמות השמד עות והלוחשות, שלדעתי אין לתן כל שחי. שלום, מדובר בנושא מאוד רגיש הוה צריך להיות עניינם של מבדי "יוז דת הבריות" שהכל יהיה גלוי, ידוע ושקוף.

בשבוע שעבר עלה על סדר היום הבריתם בבית המשפט של "ילדי מדרך", (1200 ילדים בעלי אזרחות פולנית, יתר מים, אך מאלה שהוריהם הוצבדו להם סדי להגידלם, בינתם רבה של בעלי־הים חבר מועצת הבכנות הראשית, הבב יוסף גלייסבב שליט"א) שהועבדו ב־1941 מסביב לדמשבות הדך מזרח ושהם סעיד היו עילה לסלחמת הדת. הראשונה ביש ראל. אותם שנתגדל מהמלף ומאויים מהיבבים עליידי עיר

עורכת המוסף: נעמי גולן

גר ויספילה) תובעים כספי פיצויים ששולמו עבודם לממשל לת־ישראל מאן לזה כל קשר עם "יוזמת הבריות", אך לכיסם הם לא הגיעו.

מדובר כאב בבנויים, בחלקם בוגרים מאוד, ולא ברוך מדע הסיפור הזה צריך להידון בבית־משפט האן פשים צדק עם שאיית השלימה הזאת בישר, במהירות ובהגינות חדי זה כסף מבול בדמו.

השכל הישר מחייב שיקום לאלתר נוף של ניצולי שואה, שיכלא את עצמו בכללים וחקנות נוקשים של ישר ושקר שה וינהל את ענייניו ללא־שתפוכים, ויתבע להעביד לרשי תו את כל כספי היהודים שנשמדו את רכושם. מפחיע שמדבר לא נעשה עד כה.

תוך כדי מחיבת שורות אלו, גילו את אזני, שעוד מחזן עם שלישות־בישות של קורבנות השואה ללא כל קשר ל"ג'וינט־אל" נחקר אי־שם באירופה, אלא שהבל נשמר בסוד, כדי שמדבר לא יגיע ליידעת "יוזמת הבריות". כמדבן נוד שפה, קדב לחדשי, החזקם של בעלי המניות הנוכחיים של חברת הביטוח האיטלקית "ג'נראלי", שבעליה היו יהודים וגם בנקודה זה חששים לדבר את "יוזמת הבריות". כלום קיימת הצדקה לאינטרסים מחרים כאשר מדובר בקורבנות השואה?

מעשה בנעליים

באחד האינטרנט from the orchards of jerusalem מתפר רסם הסיפור הבא ותרגום חופשי מאנגלית) לפני שנים ספר רות כאשר הרב אזרחי לייב שטיינמן ביקר באה"ב, והא עצר בביתו של הרב מלכיאל קושלר. (הרה"ג מלכיאל קוש לר שליט"א הוא ראש ישיבת ליקוד היקודיות – ש.ס.) את תשומת לבו משכו זוג נעליים בלויות שעמדו לתבזה.

"מה זה" – שאל (הרב שטיינמן) והרב קושלר ענה בכמו שאתה יודע מבי הגדול, הרב אישר הלמן מלצר, עמד בראש הישיבה הגדולה בסלונים, כאשר עמדה לפרוץ מלחמת העו לם הראשונה נשלחו כל תלמידי הישיבה לביתם. משהגיע אחד התלמידים לביתו אמרה לו אמו: לא שלחתי אותך לסי לונים, את כל הדרך לסלונים, רק כדי שתחזור הביתה.

לאותו תלמיד לא היה כסף כדי לנסוע בכבית־חזה לס לונים. והוא עשה את הדרך לסלונים, 400 ק"מ, בהליכה. כאשר הוא הגיע לישיבה, מבי הגדול, הרב מלצר, כה הער שם מהצעיר שעשה דרך כה ארוכה – שהוא שסר את הנע ליים כדי־לנשא להקרבה עצמית של בעיר כדי ללמוד תורה.

הרב שטיינמן (האיץ לסיפור הזו אמר: בסה אותו בחור בעיר מתקשת מלחמת העולם הראשונה אינו עוד בזמיבה כלום לא הגיע הזמן להסיפור מהנעליים הללו?

"אינו חיץ" – אמר הרב קושלר, והוסיף: "הוא חי ואחו בחור בעיר הוא לא אחר מאשר הרב אליעזר מנחם שך".

עד כאן הסיפור, שקראתי אותו גם מעל דפי אחד העתו נים, או ודפים לפרשת השבוע.

שהגיעתי שך ובל למד בסלונים זה בשנת, שעשה את הדרך לסלונים ברגל "יתכן הדבר וראי מתוב בביאוגרפיה שלו, אם אכן היה כדבר הזה. שהרב שטיינמן שליט"א היה באר ה"ב לפני כמה שנים יחד עם האחרי"מ מגור שליט"א – והוי שבות, אבל כל הקטע המתואר את הרב שטיינמן עם הרב קר שלו שליט"א והנעליים, הוא חידוש עצום שהרב קושלר עצמו אינו יודע עליו והשתרע למצוא את עצמו בתוך הסיפור הזה.

אין זה רבר של לשוחק מלשונית עם הגר"ם קושלר שליט"א אפילו בשביל מי שבר באה"ב ואפילו בליקוד, אבל בדוק ומ נוסח הסיפור הוא סיפור יפה, אלא שהעובדות משבשות כל שון המעשה. תכל. תוהה זה תרחמה לחברה הדתית, שוודאי מיפורי צדיקים, אם פרופ גדליה נגאל שריר רב לו בסיפורת הבריקים לסוגיה הספרותי, יתקד גם את הדיבם של הסיפור רים שלא הין ולא נבראו והביבו באו לשלום

רזא דשבת ותפילותיה

בעדב שבת בתפילת מנחה וקבלת שבת, שהוא זמן של עליית הער למות, מעלים את הידודים והמצות של כל השבוע.

(כתר שם טוב)

■

"צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגבי"

ישנו צדיק שהוא צדיק רק לעצמו ולא לזולתו, שאינו משפיע מצד קנו לאחרים. צדיק זה משול לארז, שאינו עושה פירות (תענית כה ב) ואף־על־פי־כן שכרו מרובה (ישעה). ייש צדיק העושה פירות הנמשל לתמר העושה פירות והוא מצויא יפי מחולל ומפריח וסרבה טוב בעולם ואף שכרו כשל ומכושל.

(צוואת הריב"ש)

■

יחול ה' מרבר קדש

הקב"ה ממתין ומייחל תמיד שיהודי יבבר דברי קדוש.

(מאמרי אדמו"ר הזקן)

■

"בם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי"

הגאון החסיד, רבי דוד הן פרוש: גם בלכתי בגיא צלמות לא אירא, אינני־מפחד־"דע, כי אתה עמדי" – אך רע ובר לי מכך שגם־אתה (ה קב"ה) נמצא שם אתי. ובחינת "אנוכי עמו בצרה".

■

"שוד ורע ועשה טוב"

ביכולתו של אדם להפוך חלום רע לטוב. לדוגמא – אם ראה בחלום מת אפשר להפוך אותו לתם וכן להפוך פרה לצבי. והי "שוד ורע ועשה טוב" להפוך את הרע עצמו לטוב.

(כתר שם טוב)

■

"שובים מאורות שברא אלקינו"

קדה פעם אצל הה"ח, הרב הצדיק, רבי הלל מפאריטש, שבעליו־דין שבא לפניו לדיין־תורה סירב לקבל את פסק הדין. אמר לו רבי הלל: אנו אומרים בתפילת שבת "שובים מאורות שברא אלקינו" – היינו שהלימוד חכם שנקרא עיני העדה (מאורותיה) "עושים בדעת בבינה ובהשכל" – הקב"ה חבן אותו בדעה ישרה שיוכל לפסוק את הדין על־פי תורתנו והך דישה. "כה וגבורה נתן להם" – בקשר למי שממרבב לקבל את פסק הדין "להיות משלים בקרב תבל" – להצדיא את האות האמצעית (את הקרב) ממלת "תבל". כך ישאר רק תל (תל תחדשת), הדברים השפיעו על האיש ויהי מסכים לקבל את פסק הדין.

(ליקוטי סיפורים)

■

חסיד אחד בא אל מבינו של האחרי"ב בעל ה"צמח צדק" לתפילת שחרית בשבת. אותו חסיד חלם חלום בליל־שבת, שעל־פי דין היה מותר לו בנינו להתענות תענית חלום גם בשבת. הוא סיפר את הדבר לחבי רו, ועל־פי עצת חברו החליט להתענות. לאחר התפילה אמר הרבי מאמר חסידות, ובין הדברים הטעים, שמזמן הגלות נתרבו הצרות ובבי אדם סרודים ומבולבלים תמיד, ועל־כן גם הלומות מבולבלים ואין בהם ממש, ואמור להתענות תענית חלום בשבת. מוכן אשר מיד לאחר המאמר הלך החסיד בשמחה לאכול את סעודת השבת.

(מגדל עז)

■

חסידים סיפרו לאחרי"ב בעל ה"צמח צדק" אודות הרה"ק, רבי נתם מטשרנוביל: משמשו בקודש הגיש לו כוס יין לקידוש אך הוא רעך כולו עד שנשפך היין. מילאו את הכוס פעם שניה ושוב נשפך היין וכך אירע כמה פעמים עד שהרגיבר רבי נתם על רעידת ידיו וקי רש על היין. כששאלוהו אחר כך לשפר הדבר השיב כאשר הגישו לי את הכוס התחלתי להרהר־בתו לפני מי אני עומד וקפדנות גדולה עלי יראה גדולה וכל גופי רעד.

אמר להם הה"צמח צדק": אני אספר לכם מלא גדול יותר אודות זק ני, האחרי"ב. הזקן (מייסר תנועת חב"ד) באותו השבתות הגישו לו את הכוס לקדש והתחיל לקנות את הכוס לאחר שסיפור הדברות ושהה כך יותר משעתיים.

(רשימות דבריס)

■

הידי"א והצאדה אבל הה"ק בעל "תולדות יעקב יוסף" משלבאה עד תלמידיו המבוהים של הבעש"ט, בליל־שבת. קדם הקידוש, ביקש בעל "התולדות" מהודי"א שיאמר דבר־תורה מרבו, בעל "אור החיים" הקדוש. אמר הודי"א בי אמר, שאמירת "יום הששי, ויכולו" היא בבחי אמירת עדות על בריאת העולם, ועד צריך להודות בתשובה לפני שמ עיד. בעל "התולדות" השיב את הבוס של קידוש בידו והודה והתפללות מדברי הודי"א נפל הבוס מידו. הוא נבבס לחדרו ושהה מספר שעות והך לאחר מבן יצא וקידש על־היין.

■

הה"ק בעל תולדות יעקב יוסף חזבע ודבנית חזדו מביקר אצל הב על־שם־שבו, שאלו את הדבינה: מה קיבלת, מה למדת, מהדבנית אשת הבעל־שם־שבו השיבה־הדבנית: קיבלתי מתנה גדולה, למדתי אשת בעת בישול הפשידא (קוגל") לכבוד שבת.

(מגדל עז)